

din Codul penal. În baza acestei decizii a fost emis M.E.P.I. nr. 71/27.05.2019 de către Tribunalul București, Secția I Penală.

A arătat că a început executarea pedepsei privative de libertate la data de 27.05.2019 iar până la data formulării prezentei cereri a executat fracția necesară, fiind astfel îndeplinită condiția prevăzută de art. 59 alin. (2) din Codul penal 1969. Potrivit art. 59 Cod penal 1969, poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei condamnatul care a executat fracțiunea de pedeapsă prevăzută de lege, este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale. Pe tot parcursul executării pedepsei a avut un comportament bun, fiind recompensat în repetate rânduri și fiind stăruitor în muncă - atât cât i s-a permis să muncească. Astfel, petentul a menționat că a participat la activități culturale și la cursuri educaționale, a primit recompense și credite. Recomandarea (2003) 22 a Comitetului de miniștri al Consiliului Europei către statele membre cu privire la liberarea condiționată a fost emisă la data de 24.09.2003 și este prezentată pe larg în cauza Kafkaris împotriva Ciprului (nr. ____/04). Printre principiile generale ale acestei Recomandări, la punctul 4.a, se reține unul dintre scopurile existenței instituției liberării condiționate: „în scopul reducerii efectelor distructive ale detenției (...) Legea ar trebui să prevadă posibilitatea eliberării condiționate a tuturor deținuților condamnați (...)”. În cazul său, atingerea acestui scop impune liberarea condiționată în baza prezentei cereri pentru ca, pe lângă efectele distructive inerente detenției, au existat împrejurări suplimentare ce au amplificat aceste efecte:

-dreptul său la muncă, prevăzut de art. 78 din Legea 254/2013, a fost încălcat în mod constant (situație constatată cu putere de lucru judecat de către Judecătoria Sectorului 5 București prin sentința penală nr 45/15.01.2021 și sentința penală 1905/15.09.2020) fiind necesară promovarea mai multor procese pentru ca, după 9 luni, să recâștige parțial acest drept stabilit și garantat de Lege;

-refuzul administrației Penitenciarului Rahova București, nelegal, de a-i permite exercitarea dreptului la muncă a condus, practic, la izolarea sa în camera de detenție pentru mai mult de 8 luni (din când în când având acces afară o oră sau două seara) și la agravarea stării sale de sănătate care nu a putut fi remediată în sistem de detenție. Mai mult decât atât, la data de 09.12.2020 Curtea de Apel București, prin sentința civilă nr. 1370/2020 a dispus astfel: "Admite acțiunea în parte. În baza art.14 din Legea nr.554/2004, suspendă executarea: -art.17, alin.4 din Decizia ANP nr. ____/2017, în măsura în care retragerea de la muncă este determinată de aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzute de art.101, alin.1, lit.d din Legea nr.254/2013. -art.24, lit.c din Decizia ANP nr. ____/2017, în măsura în care interdicția de folosire la activități cu caracter gospodăresc este determinată de aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzute de art.101, alin.1, lit.d din Legea nr.254/2013, până la pronunțarea instanței de fond asupra acțiunii în anulare." Deși prin Hotărârea Curții de Apel, al cărei dispozitiv este redat mai sus, s-au suspendat efectele temeiurilor de drept invocate de Penitenciarul Rahova în ceea ce privește respingerea solicitării petentului de a fi reîncadrat la muncă, Administrația Penitenciarului Rahova a continuat să îi încalce dreptul la muncă, fiind ținut în cameră 23h din 24h. Această interdicție a dreptului la muncă a condus, de asemenea, și la întârzierea datei propozabile de liberare condiționată, cu aproximativ 3 luni față de data propozabilă în condițiile prezentei neîntrerupte la muncă, putând fi considerat că Penitenciarul Rahova a amânat, în mod nelegal, cu 3 luni vocația sa pentru liberarea condiționată.

Potentul a mai arătat că, cu toate că a fost ținut în cameră 23 ore din 24, în mod surprinzător a fost infectat cu virusul SARS-COV-2 și transferat la Spitalul Penitenciar Jilava, iar ulterior la Spitalul Penitenciar Rahova. Chiar dacă în luna septembrie 2020 Judecătoria Sectorului 5 București a obligat Penitenciarul Rahova prin sentința penală nr. 1905/ 15.09.2020 să îl repartizeze la muncă, iar prin încheierea 45/15.01.2021 Judecătoria Sectorului 5 București a obligat Penitenciarul Rahova să ia măsurile administrative necesare pentru a-i permite să efectueze activități lucrative în cadrul penitenciarului, doar abia în data de 23.02.2021 a fost repartizat la Spălătoria unității, și nu la Punctul

de lucru Garaj unde a fost repartizat inițial, după formularea mai multor sesizări la adresa administrației penitenciarului Rahova.

De asemenea, petentul a arătat că dreptul său la sănătate a fost încălcat întrucât i-a fost refuzat, în mod sistematic, accesul la investigații de specialitate și tratament adecvat, deși penitenciarul a fost informat încă de la început despre diagnosticele de hernie cervicală și hernie lombară, ambele într-o stare destul de avansată, hernii pentru care a fost internat și anterior condamnării, în acest sens existând documentele medicale depuse la fișa medicală din cuprinsul dosarului individual. La data de 13.07.2020 avea stabilită o programare la Spitalul de Ortopedie, Traumatologie și TBC Osteoarticular F_____, în urma cererii depuse conform procedurii legale, cerere aprobată ulterior de personalul abilitat. Deși cererea a fost aprobată și programarea a fost stabilită conform procedurilor legale, nu a fost dus la programarea în cauză. Într-un final, după mai multe solicitări formulate către Penitenciarul Rahova, i-a fost efectuat un RMN în luna decembrie 2020. La data de 08.04.2021, prin încheierea nr. 393 a Judecătorului de Supraveghere a privării de libertate de la Penitenciarul Rahova s-a constatat faptul că în perioada 12-26 martie 2021 nu i-a fost respectat dreptul la îngrijiri medicale, îngrijiri care au fost recomandate ulterior intervenției medicale realizate în Penitenciarul Spital București Rahova la data de 08.03.2021. Tot prin încheierea nr. 393 a Judecătorului de Supraveghere a privării de libertate de la Penitenciarul Rahova s-a constatat faptul că în perioada 12-26 martie 2021 nu i-a fost respectat dreptul la asistență juridică de către Penitenciarul Rahova, astfel cum este prevăzut de art. 62 din Legea 254/2013.

Față de argumentele expuse mai sus, rezultă faptul că prelungirea detenției sale ar conduce la amplificarea efectelor distructive și agravarea galopantă a stării sale de sănătate, încălcând însăși rațiunea de a fi a instituției liberării condiționate. Deși nu reprezintă o condiție pentru dispunerea liberării condiționate, a arătat faptul că a îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, respectiv suma de 90.044 Ron, conform OP 65/28.11.2019. A mai arătat că în prezent este în executarea pedepsei privative de libertate în regim închis, luând această decizie din motive de sănătate și siguranță personală, pe fondul pandemiei SARS-COV- 2 și a numeroaselor cazuri de infectări constatate în cadrul Penitenciarului Rahova.

În concluzie, solicită liberarea condiționată din executarea pedepsei de 3 ani și 6 luni închisoare la care a fost condamnat prin sentința penală nr. 377/21.06.2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiției, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 142/27.05.2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, urmând să se constate faptul că îndeplinește toate condițiile impuse de art. 59 Cod penal 1969 și art. 587 Cod procedură penală, prezenta cerere de liberare condiționată fiind admisibilă.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 587 din Codul de procedură penală raportat la art.59 din Codul penal 1969.

În susținerea cererii, petentul a depus copia încheierii nr.393/08.04.2021 a judecătorului de supraveghere a privării de libertate, copia ordinului de plată nr.65/28.11.2019, copia sentinței penale nr.1370/09.12.2020 a Curții de Apel București Secția a IX-a C_____ Administrativ și Fiscal, copia sentinței penale nr.45/15.01.2021 a Judecătoriei sectorului 5 București, copia sentinței penale nr.1905/2020 a Judecătoriei sectorului 5 București.

În cauză, instanța a administrat proba cu înscrisuri, în cadrul căreia s-au atașat la dosar: fișele privind mutările, situația juridică și situația liberării condiționate privind pe petent, extrase din baza de date informatizată a Administrației Naționale a Penitenciarelor, procesul-verbal nr. 16/21.04.2021 al Comisiei pentru liberare condiționată, caracterizarea petentului întocmită de conducerea penitenciarului, copie de pe mandatul de executare a pedepsei închisorii nr.71/2019 emis de Tribunalul București, oferta de angajare, copie act partaj voluntar autentificat sub nr.1204/29.06.2015 de BNP

D _____ N _____, copia ordinului de plată nr.65/28.11.2019, copie de pe cazierul judiciar, relații privind participarea petentului la activitățile lucrative.

La termenul de judecată din data de 27.04.2021 instanța a încuviințat proba cu înscrisuri solicitată de petent, în susținerea cererii de liberare condiționată fiind depuse următoarele înscrisuri: extras de pe portalul instanțelor de judecată ce cuprinde dispozitivul sentinței penale nr.1007/2021 pronunțată în dosarul nr. _____ al Judecătorei sectorului 5 București, adresa nr. _____/PBRB/2021 emisă de Penitenciarul București-Rahova, adresa emisă de către _____ din care reiese disponibilitatea societății de a încheia un contract individual de muncă cu petentul, ulterior liberării condiționate, minuta de informare nr.572/13.04.2021 încheiată de _____ cu petentul, în vederea angajării în funcția de director tehnic în cadrul societății, titlul de proprietate în ceea ce privește _____ Mun. T _____ M _____, _____, respectiv extras act de partaj voluntar, dovada îndeplinirii obligațiilor civile stabilite prin hotărârea de condamnare, respectiv OP 65/28.11.2019 și încheierea nr.393/8.04.2021 pronunțată de judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul Penitenciarul București-Rahova prin care s-a constatat că petentului i-a fost încălcat dreptul la asistență juridică și dreptul la sănătate în perioada 12-26.03.2021.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța a reținut următoarele:

În fapt, persoana condamnată A _____ A _____ A _____ se află în executarea unei pedepse de 3 ani și 6 luni închisoare stabilite prin sentința penală nr. 377/2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, fiind emis mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 71/2019 de Tribunalul București.

Executarea pedepsei închisorii a început la data 27.05.2019 și urmează să expire la data de 21.10.2022, petentul executând pedeapsa în regim închis.

În drept, în ceea ce privește legea aplicabilă se constată că de la data săvârșirii infracțiunilor, când a luat naștere raportul juridic penal de conflict, și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii, potrivit art. 246 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Codului penal, a intrat în vigoare Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, și anume la data de 01.02.2014.

Necesitatea stabilirii legii penale mai favorabile cu privire la instituția liberării condiționate se desprinde și din considerentele Deciziei nr. 214 din 16 iunie 1997 a Curții Constituționale prin care s-a arătat că intervenția, în acest interval, a unei legi penale care modifica instituția liberării condiționate, face ca determinarea legii aplicabile să se efectueze potrivit regulilor înscrise în art. 15 alin. (2) din Constituție și art. 13 alin. 1 din Codul penal din 1969, independent de data la care sentința de condamnare a rămas definitivă.

În acest sens, instanța a avut în vedere că intrarea în vigoare a noului Cod Penal a schimbat condițiile de acordare a liberării condiționate, de asemenea a introdus condiții suplimentare, respectiv ca cel condamnat să fi îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească, iar, în cazul pedepsei închisorii, ca cel condamnat să execute pedeapsa la momentul verificării condițiilor de liberare condiționată în regim semideschis sau deschis.

Prin urmare, din compararea condițiilor prevăzute de cele două texte de lege rezultă că legea mai favorabilă în ceea ce privește liberarea condiționată este reprezentată de Codul Penal din 1969, astfel instanța a examinat prezenta cerere prin raportare la dispozițiile art. 59 din Codul Penal din 1969.

În raport de actele și lucrările dosarului, instanța a constatat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 59 C.pen. din 1969 pentru a se dispune liberarea condiționată a petentului condamnat.

Mai întâi, în ceea ce privește condiția să fie executată fracția de pedeapsă prevăzută de lege, art. 59 alin. (1) și (2) C.pen. din 1969 stabilește că persoana condamnată poate fi liberată înainte de executarea în întregime a pedepsei după ce a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani. În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. 1 se ține seama de partea din durata pedepsei care poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz însă, liberarea condiționată nu poate fi acordată înainte de executarea efectivă a cel puțin jumătate din durata pedepsei când aceasta nu depășește 10 ani.

În concret, instanța a constatat că până la data de 21.04.2021 petentul a executat 696 zile din cele 1280 zile pe care le avea de executat, i-au fost acordate în compensare cf. Legii nr. 169/2017 36 zile și i se consideră ca executate, ca urmare a muncii prestate, 122 zile, având astfel un total de 854 zile câștigate și executate, iar pentru a putea fi liberat condiționat trebuia să execute cel puțin 2/3 din pedeapsă, reprezentând 853 zile. În consecință, instanța a reținut că în prezent petentul a executat fracția corespunzătoare din pedeapsă pentru a putea beneficia de liberarea condiționată, acesta executând 2/3 din pedeapsa de 1280 zile închisoare, prima condiție a liberării condiționate fiind îndeplinită.

Cu privire la ultima cerință ce se impune a fi realizată, instanța a apreciat că, din analiza coroborată a situației personale a petentului, nu și-a format convingerea că acesta a dat dovezi temeinice de îndreptare.

Cu titlu preliminar, se impune a se face precizarea că liberarea condiționată nu este un drept al condamnatului, ci o vocație a acestuia, având un caracter facultativ, dat de posibilitatea analizării periodice a condițiilor legale, până la îndeplinirea lor. Acordarea liberării condiționate urmează unui parcurs individual al pedepsei privative de libertate, presupunând analiza întregii conduite, comportări și atitudini a inculpatului față de pedeapsă, victimă, activitatea de resocializare ori starea de recidivă.

În cauza de față, se reține că petentul a avut în general un comportament adecvat în relațiile cu personalul unității, nu a stabilit relații conflictuale cu celelalte persoane private de libertate, a fost recompensat de 8 ori și a câștigat 122 zile ce îi sunt considerate ca executate în baza muncii prestate. Nu în ultimul rând, instanța a avut în vedere și faptul că după analizarea petentului în fața comisiei pentru liberarea condiționată a fost pronunțată sentința penală nr. 1007/23.04.2021 a Judecătoriei Sectorului 5 București în dosarul nr. _____ prin care a fost obligată Administrația Penitenciarului Rahova București să recunoască petentului zilele câștig din muncă pe care le-ar fi realizat în perioadele 02.07. _____ 20 și 16.09. _____ 21, pentru care s-a constatat în mod definitiv încălcarea dreptului la muncă prin sentința penală nr. 1905/2020 a Judecătoriei Sectorului 5 și prin sentința penală nr. 45/15.01.2021 a Judecătoriei Sectorului 5, cu excluderea perioadei 12.12. _____ 21 (în care petentul a fost internat la Penitenciarul Spital Jilava și Penitenciarul Spital Rahova).

Potrivit evaluării psihologice petentul a avut o conduită adecvată normelor instituționale manifestata pe parcursul traseului execuțional, a prezentat interes pentru activitățile lucrative și de reintegrare socială.

Cu toate acestea, instanța a reținut faptul că petentul a fost sancționat disciplinar o dată pentru o abatere disciplinară gravă săvârșită pe parcursul executării pedepsei, în urma comunicării acestuia cu mass media, fără solicitarea unui acord anterior administrației penitenciarului (în data de 15.09.2020 rămânând definitivă), sancțiune pe care a reușit să o ridice abia în 19.02.2021.

De altfel, analizând recompensele acordate petentului pentru comportamentul avut pe parcursul executării pedepsei, instanța a reținut faptul că acesta a primit doar 8 recompense, dintre care ultima a fost acordată în data de 19.02.2021, iar penultima în data de 14.05.2020, ceea ce atestă faptul că petentul nu fost interesat în mod constant în dovedirea unui comportament exemplar pe întreaga perioadă executată, deși reușise să obțină 3 recompense pe parcursul anului 2019 (în lunile august,

octombrie și decembrie) și alte 4 recompense în anul 2020 (în lunile ianuarie, februarie, aprilie și mai). Problemele medicale avute de petent nu ar putea fi invocate ca apărare în acest sens din moment ce acesta anterior a solicitat să își exercite dreptul la muncă și chiar a și obținut hotărâri judecătorești definitive prin care i s-a constatat încălcarea acestui drept în perioadele 02.07._____20 și 16.09._____21 (cu excluderea perioadei 12.12._____21 în care petentul într-adevăr a fost internat la Penitenciarul Spital Jilava și Penitenciarul Spital Rahova). Prin urmare, din moment ce petentul a susținut că era apt medical să presteze muncă, cu atât mai mult, din moment ce nici nu a putut presta muncă, din motive independente de voința sa, putea să participe și să se implice mai intens în cadrul activităților educative, moral religioase, culturale pentru obținerea unor recompense în toată această perioadă 14.05._____21 (cu excluderea perioadei 12.12._____21 în care petentul a fost internat la Penitenciarul Spital Jilava și Penitenciarul Spital Rahova) potrivit art 98 din Legea nr. 254/2013.

Astfel, deși petentul a participat la mai multe programe educaționale în această perioadă, respectiv la 12, așa cum rezultă din caracterizarea penitenciarului, 7 sunt finalizate fără credite ceea ce presupune o prezență mai mică de 75% la acestea.

Instanța nu putea face abstracție nici de faptul că petentul în prezent execută o pedeapsă rezultantă stabilită pentru un concurs de două infracțiuni pentru care i-au fost aplicate pedepsele de 2 ani, respectiv 3 ani și 6 luni închisoare. Faptul că potrivit dispozițiilor legale referitoare la tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni, în urma contopirii celor două pedepse petentul a rămas să execute doar pedeapsa cea mai grea dintre cele două, de 3 ani și 6 luni închisoare, nu înseamnă că acest aspect al existenței pe numele petentului a două condamnări penale nu trebuie să fie avut în vedere la soluționarea prezentei cauze, chiar dacă fracția de pedeapsă este împlinită, așa cum ar fi fost împlinită și dacă ar fi fost condamnat doar pentru fapta pentru care a fost aplicată pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare. În concret, în cazul de față, instanța a apreciat că s-ar fi impus cu atât mai mult adoptarea unei conduite ireproșabile din partea petentului pe întreaga perioadă executată.

În ansamblu, este evidentă atitudinea corectă a petentului, însă acest comportament reprezintă o normalitate, iar nu o situație excepțională. Nu constituie un element de supraevaluare faptul că persoana condamnată a avut o atitudine decentă față de personalul unității sau că nu a avut relații conflictuale cu ceilalți deținuți. De asemenea, prestarea de activități lucrative în mediul carceral contribuie la menținerea vieții cotidiene în limite rezonabile, pe lângă zilele considerate ca fiind executate, prestarea de activități lucrative este un aport benefic pe plan psihic în favoarea persoanei în cauză. De altfel, problemele medicale pe care petentul le are, ce nu pot fi contestate, acesta fiind suspus chiar unei intervenții chirurgicale în penitenciar în martie 2021, nu reprezintă un criteriu pentru analiza cererii de liberare condiționată, penitenciarul fiind obligat să asigure dreptul tuturor celor aflați în custodia sa la asistență medicală.

Instanța a apreciat că scopul pedepsei nu poate fi atins la acest moment prin liberarea petentului. Astfel, raportat la funcția de exemplaritate a pedepsei, fiecare cetățean trebuie să fie conștient de consecințele la care s-ar expune în cazul încălcării legii penale.

Eliberarea petentului din pedeapsa, prin simpla împlinire a fracției și în contextul unui comportament civilizată – normal de altfel, ar fi de natură a avea un efect total opus. Evident, o astfel de măsură nu ar fi de natură a avea un efect descurajant, ba din contră, ar dovedi o lipsă de reacție din partea statului față de cei care încalcă normele legale.

Față de aceste considerente, în baza art. 587 alin. 2 C.pr pen cu aplicarea art. 59 C.pen.din 1969, a respins cererea de liberare condiționată formulată de petentul A _____ A _____ A _____ și a fixat termen după expirarea căruia propunerea sau cererea de liberare condiționată pot fi reînnoite la data de

27.06.2021, termen apreciat de instanță ca fiind rezonabil și în acord cu aspectele reținute anterior, dar și cu cele ce urmează a fi expuse, perioadă în care persoana condamnată are posibilitatea de a continua adoptarea unui comportament ireproșabil în vederea dovedirii îndreptării sale, pe care de altfel l-a avut pe o bună perioadă de timp din pedeapsa executată până în prezent.

Instanța a făcut precizarea că în concret termenul ce ar fi fost stabilit pentru reiterarea cererii ar fi fost unul de 3 luni, însă instanța a avut în vedere la reducerea acestui termen a sentinței penale nr. 1007 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în data de 23.04.2021 în dosarul nr. _____ prin care i-a fost recunoscut implicit petentului pe lângă zilele pe care le-ar fi putut câștiga prin munca pe care nu a fost lăsat să o presteze, beneficiul de a fi intrat mai devreme în comisia de liberare, anterior datei de 21.04.2021, prin luarea în considerare la calculul fracției a unor zile pe care ar fi putut să le obțină prin muncă în perioadele 02.07. _____ 20 și 16.09. _____ 21 (cu excluderea perioadei 12.12. _____ 21 în care petentul a fost internat la Penitenciarul Spital Jilava și Penitenciarul Spital Rahova). Astfel, pentru a-i oferi o compensare petentului pentru faptul că a fost lipsit de posibilitatea de a fi analizat mai devreme în comisia pentru liberare, instanța a apreciat că este justificată stabilirea unui termen mai scurt pentru reiterearea cererii de liberare condiționată.

În concluzie, instanța a apreciat că la acest moment cererea petentului este nefondată, a fixat termen după expirarea căruia propunerea sau cererea de liberare condiționată pot fi reînnoite la data de 27.06.2021.

În temeiul art. 275 alin. 2 C.pr.pen. a obligat petentul la plata sumei de 100 de lei cu titlul de cheltuieli judiciare, urmare soluției de respingere a cererii formulate.

Împotriva acestei sentințe au formulat contestații Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție și petentul-condamnat A _____ A _____ -Liviu.

În motivarea contestației formulate, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție a susținut, în esență, că, în mod neîntemeiat, prima instanță, în baza art. 587 Cod procedură penală, cu aplicarea art.59 alin.2 V.Cod penal, Judecătoria Sectorului 5 București, respingând cererea de liberare condiționată formulată de persoana condamnată A _____ A _____ A _____ a fixat ca termen de reiterare a cererii de liberare 27.06.2021.

Astfel, s-a considerat că, în mod neîntemeiat, respingând cererea de liberare condiționată formulată de către petentul A _____ A _____ A _____, Judecătoria Sectorului 5 București a stabilit un termen de numai două luni pentru reiterarea cererii.

Examinând considerentele hotărârii contestate, procurorul a considerat că instanța de fond a apreciat în mod corect, ținând cont de toate circumstanțele cauzei că petentul A _____ A _____ A _____ nu a reușit să demonstreze că pe parcursul perioadei de timp executate și-a îndreptat atitudinea către normele de conviețuire socială și ordinea de drept.

În esență, instanța de fond a apreciat conduita petentului A _____ A _____ A _____ ca una normală mediului carceral, arătând totodată că eliberarea acestuia din pedeapsa, prin simpla împlinire a fracției, numai în contextul unui comportament civilizat ar fi de natură a avea un efect total opus. Evident, o astfel de măsură nu ar fi de natură a avea un efect descurajant, ba din contră, ar dovedi o lipsă de reacție din partea statului față de cei care încalcă normele legale

Totodată, instanța a apreciat că scopul pedepsei nu poate fi atins la acest moment prin liberarea petentului. Astfel, raportat la funcția de exemplaritate a pedepsei, fiecare cetățean trebuie să fie conștient de consecințele la care s-ar expune în cazul încălcării legii penale.

În plus față de argumentele instanței de fond în ceea ce privește faptul că petentul A _____ A _____ A _____ nu a reușit în perioada petrecută în detenție să-și îndrepte atitudinea față de ordinea drept, procurorul a mai arătat că acesta nu și-a asumat în niciun fel hotărârea de condamnare (la pedeapsa închisorii cu executare) apreciind că aceasta este rezultatul unor imixțiuni politice (în cursul interviului acordant anul trecut pentru care petentul a fost și sancționat).

Or, în contextul în care persoana condamnată califică condamnarea primită ca o pedeapsa menită să-i sancționeze activitatea politică anterioară condamnării și nu ca o reacție legitimă a statului față de săvârșirea unor infracțiuni, este evident că aceasta nu-și atribuie nicio culpă pentru faptele pentru care a fost condamnat și pe cale de consecință nu ar avea de ce să-și îndrepte conduita în raport cu normele și ordinea de drept.

Cu toate că a apreciat perioada executată deja ca fiind insuficientă pentru formarea unei atitudini corespunzătoare față de normele de conviețuire socială și ordinea de drept, instanța de fond a apreciat că un termen de aproximativ două luni este suficient pentru ca persoana condamnată să-și intensifice eforturile în vederea dovedirii îndreptării sale.

Ministerul Public a considerat că termenul de aproximativ două luni stabilit pentru reiterarea cererii de liberare condiționată este nejustificat de scurt.

Astfel, în motivarea acestei teze, s-a susținut că este evident că într-o perioadă atât de scurtă de timp, dată fiind frecvența redusă a activităților de formare și dezvoltare (destinate unor persoane cu o pregătire superioară precum cea a condamnatului) desfășurate în penitenciar, petentul nu ar putea dovedi o preocupare consistentă în direcția formării unei atitudini corecte față de nomele de conviețuire socială și ordinea de drept.

În acest sens, chiar instanța de fond în analiza sa a arătat că petentul a participat la numai 12 activități educaționale în penitenciar în decursul a aproape doi ani de detenție, din care numai cinci a au fost finalizate.

Or, în acest context, este evident că participarea la încă o activitate educațională nu ar putea dovedi un efort consistent din partea condamnatului în vederea îndreptării.

Totodată, față de atitudinea de negare a caracterului just și legal al condamnărilor primite, ce s-a menținut pe parcursul întregii perioade de detenție apreciem ca un termen de două luni nu ar fi suficient pentru ca persoana condamnată să reflecteze asupra propriilor greșeli, conduitei și necesității adoptării unei comportament real și nu doar formal, orientat către respectarea normelor de drept.

În ceea ce privește argumentul instanței de fond referitor la faptul că petentul ar fi putut formula cererea de liberare condiționată anterior datei de 21.04.2021 așa cum rezultă din sentința 1007 din 23.04.2021 a Judecătorei Sectorului 5 București și prin urmare acesta ar trebui să fie compensat prin stabilirea unui termen de reiterare mai scurt, trebuie observat că este complet nejustificat față de dispozițiile art. 587 alin.2 C.p.p.. în care se arată că termenul de reiterare se stabilește numai în vederea îndeplinirii tuturor condițiilor pentru acordarea liberării condiționate și nu ca o compensare pentru o eventuală încălcare a unor drepturi.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 4251 alin. 7 pct. 2 lit. a Cod procedură penală rap. la art. 587 alin. 3 Cod procedură penală procurorul a solicitat admiterea contestației și stabilirea unui termen de reiterare de minim 6 luni.

În motivarea contestației declarate, persoana condamnată a arătat că aprecierea situației de fapt în speță făcută de judecătorul fondului și transpusă în soluția de RESPINGERE a PROPUNERII DE LIBERARE CONDIȚIONATĂ FORMULATĂ DE COMISIA PENTRU LIBERARE

CONDIȚIONATĂ DIN PENITENCIARUL RAHOVA BUCUREȘTI pentru persoana condamnată A _____ A _____ A _____ nu se bazează pe o analiză completă a criteriilor de acordare a acestui beneficiu contestatorului, astfel încât soluția adoptată este netemeinică.

Astfel, judecătorul fondului ajunge la concluzia greșită că:

„Eliberarea petentului din pedeapsă, prin simpla împlinire a fracției și în contextul unui comportament civilizat - normal de altfel, ar fi de natură a avea un efect total opus. Evident, o astfel de măsură nu ar fi de natură a avea un efect descurajant, ba din contră, ar dovedi o lipsă de reacție din partea statului față de cei care încalcă normele legale”.

Respectiva motivare, ca prim criteriu reținut de instanța de fond, în soluția adoptată este esențialmente greșită, nelegală și netemeinică prin prisma reglementărilor europene cuprinse în RECOMANDAREA R__ (2003) 22 A COMITETULUI DE MINIȘTRI CĂTRE STATELE MEMBRE CU PRIVIRE LA LIBERAREA CONDIȚIONATĂ (Adoptată de către Comitetul de Miniștri la 24 septembrie 2003, la cea de-a 853-a întrunire a prim-miniștrilor), care stabilește principii comune în legătură cu legislația și practica liberării condiționate, de natură să corespundă principiilor fundamentale ale Statului de drept al cărui obiectiv primar este garantarea drepturilor omului și jurisprudența organelor împuternicite în aplicarea ei.

În sensul Recomandării sus amintite și a jurisprudenței CEDO, liberarea condiționată constituie un drept al persoanei condamnate, iar nu o vocație, ce poate fi valorificat în condițiile reglementate de lege. Rolul instanței care judecă o cerere de liberare condiționată este acela de a verifica doar îndeplinirea condițiilor cerute de lege, în acest caz, în general și în particular. În acest context, a admite că, deși îndeplinite condițiile și criteriile prevăzute de lege, judecătorul poate refuza aplicarea instituției liberării condiționate doar pentru că nu și-a format convingerea că persoana condamnată se poate reintegra în societate echivalează cu ineficacitatea normelor juridice ce reglementează această instituție, privită din perspectiva dreptului național. Pe de altă parte, important de subliniat este faptul că, limitele judecării cererii de liberare condiționată a petentului D _____ au fost cele stabilite de art. 59 din Vechiul Cod Penal, care nu include, ca și Noul Cod Penal, la art. 100 lit d), condiția „convingerii instanței ca persoana condamnată s-a îndreptat și se poate reintegra în societate”.

În situația în care liberarea condiționată este lăsată la aprecierea subiectivă a judecătorului, este transformata această instituție într-una FACULTATIVĂ, situație în care orice garanție procedurală rămâne lipsită de conținut, fiind astfel încălcate și normele de drept comunitar privind protecția procedurală.

Deși persoana condamnată are dreptul formal la posibilitatea de a promova o cale de atac, aceasta nu răspunde principiului efectivității, câtă vreme normele de drept material sunt neclare, iar cele de ordin procedural lipsesc, cel puțin referitoare la obligația motivării.

S-a susținut că judecătorul fondului nu motivează convingător soluția de respingere adoptată.

O _____ de instrumente cu privire la materia măsurilor alternative la pedeapsa închisorii, inclusiv cu privire la liberarea condiționată, adoptate la nivel european, au fost ignorate de instanța de fond, deși acestea sunt obligatorii pentru instanțele naționale.

Transpunând normele europene cuprinse în Recomandarea amintită la soluția criticată în prezenta cauză, rezultă cu evidență faptul că, instanța de fond a nesocotit reglementările acesteia cu consecința vătămării, la nivel substanțial și procedural a drepturilor și contestatorului căruia i se adresează deopotrivă norma juridică.

Totodată, s-a apreciat că prima instanță nu a ținut cont de persoana deținutului în totalitate și de regulile și dispozițiile cuprinse în normele interne care reglementează instituția liberării condiționate dând prevalență greșită, subiectivă, fără corespondent în probele dosarului doar unei aprecieri subiective vizând convingerea judecătorului investit cu soluționarea cererii că persoana condamnată A _____ A _____ va putea reînnoi cererea de liberare condiționată la data de 27.06.2021.

Acest criteriu, avut exclusiv în considerarea soluției adoptate de Judecătoria Sectorul 5 București în soluția dată, nu are legătură cu persoana contestatorului care îndeplinește cumulativ toate condițiile legii pentru a beneficia de liberare condiționată ci, se constituie într-o competență discreționară a judecătorului fondului în soluționarea nelegală și netemeinică a cererii deduse judecătii.

Modul discreționar al soluției pronunțate în cauză este dat și de faptul că instanța de fond nu a valorificat în nici un mod opinia comisiei de specialitate de la locul de detenție, condusă de un judecător.

De altfel, și temeiul stabilit de prima instanță pentru a fi reiterată cererea de liberare condiționată a fost stabilit tot în mod arbitrar, acest termen nelegal și netemeinic fixat nu reflectă în realitate un timp necesar îndeplinirii criteriilor invocate în respingerea cererii, în sensul că respectivele criterii nu se pot modifica în timp, în sensul că nu ar putea fi considerate ca îndeplinite după trecerea unui interval de timp acordat de instanță.

Si acest termen acordat de instanța de fond pentru reiterarea cererii/propunerii de liberare condiționată a persoanei condamnate A _____ A _____ A _____ reprezintă o ipoteză de aplicare formală a Recomandărilor europene, inaptă să creeze o legătură necesară între condițiile acordării liberării și soluționării cererii.

De fapt, fracția obligatoriu de executat prevăzută de lege s-a majorat în mod nelegal prin adăugarea termenului stabilit de instanța de fond, ceea ce relevă caracterul nelegal al hotărârii contestate.

În speță, propunerea de liberare condiționată a contestatorului era admisibilă prin îndeplinirea cumulativă a tuturor cerințelor legii penale și se înscria și în linia cerințelor impuse de Uniunea Europeană vizând eliminarea sancționării la CEDO a României pentru condițiile necorespunzătoare din penitenciare dar și a supraaglomerării existente[1], prin soluțiile adoptate și de instanțele de judecată naționale.

În speță, petentul-contestator a apreciat că soluția primei instanțe este greșită deoarece cererea de liberare condiționată nu putea fi refuzată. Criteriul oportunității în materia liberării condiționate, deși nu este prevăzut în normele naționale sau europene, s-a aplicat în speță în mod nelegal, el fiind doar o vocație a practicii judiciare și echivalează în cauză cu o nouă individualizare a pedepsei în faza executării, în sensul că atunci când, în opinia judecătorului fondului, natura și gravitatea faptei o impun, precum și propriile aprecieri subiective, nesuținute de probe, fracția obligatoriu de executat prevăzută de lege se majorează prin adăugarea termenului stabilit de instanță (în cauza la 27.06.2021).

S-a apreciat de către contestator că funcția de constrângere ca și componentă a rolului de exemplaritate al pedepsei se realizează în principal prin condamnarea la o pedeapsă privativă de libertate, a cărei rezonanță, de cele mai multe ori, este suficientă pentru a preveni comiterea de noi fapte de către persoane aflate în situații asemănătoare.

În speță, analizând funcția de reeducare (în care se include și funcția constructivă) și măsura în care aceasta trebuie satisfăcută la momentul acordării beneficiului liberării condiționate, instanța de fond trebuia să observe și dea eficiență juridică prin soluția adoptată faptului că liberarea condiționată echivalează cu o continuare a executării pedepsei, fiind o modalitate de individualizare a executării

pedepsei fără privare de libertate, iar prin intermediul caracterelor vocației și cumulativ ale acestei instituții, funcțiile pedepsei continuă și își produc efectele.

Prin urmare, s-a concluzionat că cererea de liberare condiționată era admisibilă, A _____ A _____ A _____ îndeplinind toate condițiile în mod cumulativ pentru a beneficia de dreptul de a fi liberat condiționat deoarece intervalul cuprins între data liberării condiționate și data împlinirii duratei pedepsei constituie un termen de supraveghere pentru condamnat.

Mai mult, s-a susținut că instanța fondului a făcut completa abstracție de faptul că Domnul A _____ A _____ A _____ a obținut tot în fața Judecătoriei Sectorului 5 recunoașterea zilelor câștigate prin munca pentru toată perioada în care i-a fost încălcat dreptul la munca și s-a aflat în imposibilitate de a presta munca conform dreptului conferit de art. 78 din Legea 254/2013, respectiv a unui număr de 49 zile care, în mod obligatoriu trebuiau adăugate la numărul de 122 zile câștigate din munca, instanța trebuind să constate faptul că fracția era demult îndeplinită, la data formulării cererii de liberare condiționată, aceasta fiind depășită cu peste două luni. Singura apreciere pe care instanța o face în raport de această situație, este motivarea acordării unui termen mai scurt, de 3 luni, (termen însă, neprevăzut ad literam de nicio lege sau de Codul de Procedura Penală) în care domnul D _____ poate formula o nouă cerere de liberare condiționată.

De asemenea, s-a apreciat că hotărârea instanței de fond este netemeinică și nelegală, fiind una formală, deoarece nu s-a ținut cont în nici un mod de Recomandarea Comisiei de liberare condiționată din cadrul Penitenciarului Rahova București unde A _____ A _____ A _____ se află în executarea pedepsei, deși respectiva Recomandare trebuia să fie esențială și prioritară pentru formarea convingerii opiniei judecătorului care a judecat cauza prezentă.

Această Recomandare exprimă rezultatul unor analize temeinice și pertinente la care au participat toate persoanele cu responsabilitate din cadrul penitenciarului și care cunosc îndeaproape și nemijlocit activitatea, atitudinea și conduita condamnatului contestator din perioada executării pedepsei.

Aceasta se impunea cu atât mai mult cu cât președintele Comisiei de propuneri pentru liberarea condiționată este Judecătorul de supraveghere a privării de libertate, acesta având același grad și pregătire profesională cu magistratul care a fost investit cu judecarea cererii de liberare condiționată (propunerea Comisiei). Ori, nu este legală, temeinică și nu se înscrie într-un proces echitabil o soluție care este contrară ca opinie între magistrați de același rang profesional care trebuie să interpreteze și aplice legea în mod convergent, unitar și nu discreționar, prin propoziții subiective, fără fundament juridic, astfel cum greșit a procedat judecătorul fondului.

În acest context, s-a arătat că instanța de fond nu expune o motivare prin care să fie evidențiate motive de natura a contrazice concluziile Comisiei de liberare condiționată.

Prima instanță, prin soluția dată prin hotărârea penală contestată, a ignorat faptul că A _____ A _____ A _____ ca persoană condamnată nu are numai obligații inerente executării pedepsei ci are și drepturi. Contestatorul prin executarea pedepsei în care se află nu și-a pierdut calitatea de cetățean și nici dreptul constituțional și/sau european la un proces echitabil în demersul său de a obține liberarea condiționată.

Art. 5 paragr. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului și libertăților fundamentale nu garantează beneficiul unei legi de liberare condiționată cu excepția situației în care, potrivit dreptului național, instanțele naționale sunt obligate să aplice această măsură oricărei persoane care îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru a beneficia de o astfel de măsură.

Or, în speță, prevederile art. 5 paragr. 1 CEDO au fost încălcate de instanța de fond atunci când în mod nelegal, netemeinic, subiectiv au respins cererea de liberare condiționată formulată pentru persoana

condamnată A _____ A _____ A _____, deși acesta îndeplinea toate cerințele legale, în mod cumulativ, pentru a beneficia de această măsură.

Aspecte legate de fracția de pedeapsă care a fost executată, de faptul că persoana condamnată A _____ A _____ A _____ a avut o bună conduită în regimul punitiv în care se află, are o atitudine corectă, a prestat activități lucrative, a avut o atitudine decentă față de personalul unității și nu a avut relații conflictuale cu ceilalți deținuți, a fost recompensat de 8 ori și a câștigat 122 de zile (la care trebuiau adăugate cele 49 de zile) ce îi sunt considerate ca executate în baza muncii prestate, iar Judecătoria Sectorul 5 București prin sentințele penale (dosarul nr. _____), nr. 1905/2020 și nr. 45/15.01.2021 a constatat faptul că i-a fost încălcat dreptul la muncă, iar prin Sentința penală nr. 1007/23.04.2021 a obligat Administrația Penitenciarului Rahova București să recunoască petentului zilele câștig din muncă au fost total ignorate de prima instanță, cu consecința respingerii propunerii de liberare condiționată.

Mai mult decât atât, la data de 17.05.2021, prin Sentința penală definitivă nr. 1170/2021 pronunțată în dosarul nr. _____, Judecătoria Sectorului 5 a respins Plângerea formulată de Penitenciarul București Rahova împotriva încheierii nr. 393/2021 pronunțată de Judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la Penitenciarul București Rahova, încheiere prin care s-a constatat din nou faptul că domnului A _____ A _____ A _____ ii sunt încălcate drepturile prevăzute de Legea 264/2013, de data aceasta Penitenciarul București Rahova încălcând dreptul la acordarea de îngrijiri medicale și dreptul la asistența juridică.

S-a mai susținut de către contestator că hotărârea contestată este nemotivată deoarece judecătorul fondului nu a răspuns cu argumente juridice susținerilor petentului în sensul admiterii propunerii de liberare condiționată. Instanța și-a însușit susținerile procurorului de ședință în sensul respingerii cererii, printr-o interpretare greșită a dispozițiilor legale în materie, atât interne cât și europene.

De altfel, judecătorul fondului nu dă eficiență juridică în nici un mod apărărilor formulate de A _____ A _____ A _____ prin concluziile formulate prin avocat, respectivele susțineri și apărări fiind concludente în a forma convingerea instanței de judecată că cererea de liberare condiționată este fondată.

Sentința apelată nu se raportează în motivarea dată soluției de respingere a cererii la susținerile și apărățile petentului, fiind lipsită de suport probator și legal, contrară normelor europene indicate.

Motivarea hotărârii în speță nu relevă garanția imparțialității judecătorului fondului și calitatea actului de justiție îndeplinit. Instanța de fond nu a analizat și motivat convingător soluția de respingere a cererii raportat la probele aflate la dosarul cauzei. În acest mod, contestatorului i s-a cauzat o vătămare procesuală care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea hotărârii atacate. Motivarea hotărârii în speță nu este o problemă de volum, ci una de esență, de conținut, aceasta trebuie să fie clară, concisă și concretă, în concordanță cu probele și actele de la dosar.

Hotărârea apelată nu convinge prin motivarea oferită soluției date că justiția în dosar a fost îndeplinită, respectiv că judecătorul fondului a examinat toate împrejurările procesuale și procedurale propuse de Comisia pentru eliberare condiționată și susținerile persoanei condamnate.

Cererea de liberare condiționată este un demers firesc și legal, iar respingerea sau aprobarea ei trebuie să se întemeieze pe probe și argumente legale, corecte, obiective și nu pe arbitrar.

Sediul materiei se regăsește în Codul penal (art. 59-62 C.p.). În Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal (art. 95-97), precum și în Codul de procedură penală (art. 587-588).

Legea prevede ca, pentru acordarea liberării condiționate, persoanele condamnate la pedeapsa detențiunii pe viață sau la pedeapsa închisorii să întrunească cumulativ o _____ condiții, după cum urmează:

-îndeplinirea unei părți (fracții obligatorii) de executat din pedeapsa privativă ^ de libertate stabilită prin hotărârea de condamnare[2];

-conduita corespunzătoare pe durata executării pedepsei, respectiv stăruința în muncă, disciplina și dovezile temeinice de îndreptare.

Doctrină și jurisprudența sunt unanime în aprecierea că instanța de judecată investită cu o cerere sau propunere de liberare condiționată nu își poate fundamenta convingerea pe un argument al caracterului facultativ, ci va raporta criteriile legale la situația persoanei condamnate și va analiza actele aflate la dosarul cauzei, apreciind dacă prin executarea fracției obligatorii de pedeapsă, persoana condamnată a dobândit vocație la acordarea beneficiului liberării condiționate, precum și dacă, în funcție de celelalte criterii stabilite de lege, este oportună acordarea liberării condiționate. În altă ordine de idei, este nevoie de o particularizare, concretizare a caracterului de vocație generală pentru situația fiecărei persoane condamnate în parte, care să stea la baza hotărârii instanței cu privire la acordarea beneficiului liberării condiționate.

Oportunitatea acordării acestui beneficiu, apanaj al instanței de judecată, nu trebuie să transforme această condiție într-una arbitrară, întrucât mecanismul formării convingerii judecătorului presupune fundament probatoriu, iar hotărârea prin care se soluționează acest incident se motivează - garanție pentru respectarea riguroasă a condițiilor legale și pentru asigurarea eventualului control judiciar privind temeinicia hotărârii.

Această condiție instituie un regim unitar în materia acordării liberării condiționate, prin aceea că vizează, în toate cazurile, executarea efectivă a unei fracții de pedeapsă, indiferent de sexul persoanei ori formă de vinovăție, natură sau gravitatea cu care a fost comisă infracțiunea pentru care s-a dispus condamnarea. A se vedea și D. P _____ în Th. V _____, G. A _____, St. D _____, Gh. Daranga, D. Luci _____, V. Papadopol, D. P _____, D. P _____, V. Rămureanu, Codul penal român comentat și adnotat, voi. I, Partea generală, Ed. Științifică, București, 1972, p.399.

În fapt, s-a arătat că, așa cum a reținut și comisia din C _____ Penitenciarului Rahova, dl. D _____ îndeplinește condițiile legale pentru a beneficia de liberarea condiționată. Argumentele contrare reținute prin sentința atacată sunt nelegale și netemeinice. Astfel, instanța a reținut că nu și-a format convingerea că dl. D _____ ar fi dat dovezile temeinice de îndreptare.

Pentru a ajunge la această concluzie, judecătorul reține două categorii de argumente:

- a) " nu a fost interesat în mod constant în dovedirea unui comportament exemplar, pe întreaga perioadă executată";
- b) " eliberarea petentului din pedeapsa, prin simpla împlinire a fracției și în contextual unui comportament civilizată-normal de altfel, (...) nu ar fi de natură a avea un efect descurajant, ba din contra, ar dovedi o lipsă de reacție din partea statului față de cei ce încălcă normele legale".

Formarea convingerii instanței nu se poate întemeia pe raționamente subiective, nesustinite de texte de lege și de probe. Conform art. 97 alin. 1 C. proc. P _____, " constituie proba orice element de fapt care servește (...) la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei (...)" . Conform art 98 C. proc. P _____, constituie obiect al probei " orice împrejurare necesară pentru justa soluționare a cauzei".

In concluzie, împrejurarea daca o persoana a dat sau nu dovezi temeinice de îndreptare constituie obiect al probei, fiindu-i aplicabila regula " in dubio pro reo".

Asa cum a aratat Înalta Curte de Casație si Justitie, " inainte de a fi o problema de drept, regula "in dubio pro reo" este o problema de fapt." înfăptuirea justiției penale cere ca judecătorii sa nu se întemeieze, in hotărârile pe care le pronunța, in probabilitate, ci pe certitudinea dobândita pe baza de probe decisive, complete, sigure, in masura sa reflecte realitatea obiectiva (fapta supusa judecații).

“D___ in acest mod se formeaza convingerea, izvorata din dovezile administrate in cauza, ca realitatea obiectiva (fapta supusa judecații) este, fara echivoc cea pe care o infatiseaza realitatea reconstituata ideologic cu ajutorul probelor”. (Decizia Penala nr. 3419/05.11.2013, Dosar nr. _____).

În concluzie, s-a arătat că pentru a refuza liberarea condiționată a domnului A____ A____ A____, instanta trebuia sa administreze un probatoriu cert, fără echivoc, din care sa rezulte ca nu am dat dovezi temeinice de îndreptare.

Totodata, s-a invocat nelegalitatea si netemeinicia motivelor reținute individual:

a) Finalizarea fara credite a celor 7 programe educaționale reținute nu are nicio legătură cu eventuale absente, asa cum a retinut instanta.

Instanta retine ca in perioada 14.05._____ 21 dl. D_____ nu a primit recompense. Recompensele pot fi primite doar prin implicare si comportament corect la punctul de lucru unde este repartizat deținutul sau doar in urma participării la cursuri social-educative.

De la momentul începerii executării pedepsei privative de libertate si pana la data de 02.07.2020, perioada in care dl. D_____ a lucrat la Punctul de lucru Garaj, a obținut recompense ca urmare a comportamentului corect si implicării la locul de munca. Insa, in perioada 02.07._____ 21, nemaifiind prezent la munca (fiind in mod nelegal oprit de la munca, asa cum a constatat Judecătoria Sectorului 5 prin sentințele penale definitive nr. 1905/2020 si nr. 45/2021) evident ca dl. D_____ nu a putut obține credite si recompense ca urmare a muncii prestate.

In ceea ce privește participarea la cursuri, s-a menționat ca singurele cursuri la care i s-a permis sa participe (pentru celelalte i se transmitea ca sunt sub pregătirea dlui. D_____) erau de fapt teste-grila, la care se acordau credite doar celui cu cel mai mare punctaj.

In concluzie, rezulta foarte clar ca in toata perioada in care dlui. D_____ i s-a permis sa muncească, acesta a fost stăruitor in munca, dovada fiind recompensele si creditele care i-au fost acordate.

La toate aceste cursuri dl. D_____ a participat, dar nu la toate a luat punctaj maxim, neavând niciodată pretenția ca se pricepe la toate (de exemplu: psihiatrie- modul cum funcționează creierul, medicina-funcționarea pancreasului si modul de declanșare a diabetului, etc.), aceste cursuri - test, nefiind niște examene pe care le promovezi sau nu, scopul final fiind ca prin participare sa se acumuleze cunoștințe, ceea ce s-a si întâmplat, fiind prezent la toate.

Mai mult, menționam ca in fiecare săptămână, începând cu data de la care a fost retras nelegal de la munca, dl. D_____ a solicitat sa participe la cursuri, răspunsul invariabil primit fiind ca "in pandemie nu se organizează cursuri".

De abia in octombrie 2020, in urma insistențelor dlui. D_____, s-a admis realizarea unei reviste a secției pe care este încarcerat si începând cu luna noiembrie a început sa redacteze aceasta revista pana in luna martie, când revista a fost sistata, Dl. D_____ fiind introdus pentru a treia oara, nelegal, in carantina.

Ca urmare a redactării revistei, dl. D _____ a primit chiar recompensa care a constat în ridicarea sancțiunii disciplinare, precum și credite.

În ceea ce privește sancțiunea primită la data de 03.07.2020, rămasă definitivă la data de 15.09.2020, contestatorul a făcut următoarele precizări:

- Nu a fost vorba de comunicarea cu mass-media, ci o convorbire on-line, aprobată și organizată de penitenciar, cu o persoană din lista de prieteni, aprobată de penitenciar;
- Sancțiunea a rămas definitivă în data de 15.09.2020, iar penitenciarul a pus-o în executare de la 01.10.2020 până la 15.10.2020. Instanța de fond a reținut că aceasta a fost ridicată "abea" în 19.02.2021., omițând să studieze Legea nr. 254/2013 și Regulamentul de Aplicare care la art. 209 lit c) prevede că această sancțiune nu putea fi ridicată mai devreme.

Instanța de fond reține, de asemenea, că dl. D _____ nu s-a implicat în activități religioase.

De asemenea, s-a precizat că dl. D _____ a fost prezent la toate activitățile religioase la care i s-a oferit acces, până la momentul declanșării pandemiei de SARS-COV-2 când în Penitenciarul Rahova activitatea religioasă a fost suspendată iar biserica din interior a fost închisă.

Menționez, totodată, că după ce dl. D _____ a fost repartizat din nou la muncă, la data de 23.02.2021, în luna imediat următoare a primit recompensa, aspect care dovedește, încă odată, că implicarea și comportamentul dlui. D _____ au fost în continuare corecte, inclusiv pentru activitatea din luna aprilie a.c., când a fost propus pentru recompensă, comisia urmând să aprobe în ultima decada a lunii mai, chiar dacă, așa cum s-a stabilit de către instanța, Administrația Penitenciarului i-a încălcat în mod repetat, aproape toate drepturile pe care le are o ființă umană.

Raționamentul instanței este profund viciat, fără legătură cu realitatea obiectivă, și anume:

b) discuția despre exemplaritatea pedepsei încălca în primul rând, autoritatea de lucru judecat a hotărârii de condamnare.

Astfel, atunci când a stabilit pedeapsa, instanța a analizat cauza sub toate aspectele, inclusiv sub cel al exemplarității sale, raportându-se și la normele privind liberarea condiționată. A susține contrariul ar presupune încălcarea prezumției irefragabile a legalității și temeiniciei hotărârii definitive.

Practic, sentința atacată susține că liberarea condiționată în condițiile avute în vedere la momentul stabilirii pedepsei ar lipsi de exemplaritate această pedeapsă, contrazicând hotărârea definitivă de condamnare, lucru evident ilegal.

În al doilea rând, instanța suprapune scopul pedepsei scopului executării acesteia. Funcția de exemplaritate se referă la stabilirea pedepsei și nu la executarea acesteia care are un scop diferit, prevăzut expres de lege.

Stabilirea pedepsei presupune o sancțiune, pe când executarea acesteia presupune îndreptarea comportamentului persoanei condamnate.

În fine, din sentința atacată nu rezulta care sunt mijloacele de probă pe care se întemeiază raționamentul instanței.

În sociologia judiciară există importante dezbateri teoretice care au concluzionat că nu mărimea pedepsei (inclusiv pedeapsa cu moartea!) are un efect descurajant, ci certitudinea tragerii la răspundere reprezintă eficacitatea instrucției penale și reduce criminalitatea.

Având în vedere faptul ca instanța nu a prezentat nicio probă în sensul celor reținute, considerăm ca regula "in dubio pro reo" va obliga să înlăturăm raționamentul său.

Pentru motivele expuse, în baza art. 587 C. proc. pen. combinat cu art. 100 C. pen., contestatorul a solicitat:

- admiterea contestației formulate de dl. A _____ A _____ A _____,
- desființarea în tot a sentinței penale nr. 1025/27.04.2021 a Judecătoriei Sectorul 5 București și, rejudecând fondul,
- admiterea cererii de liberare condiționată formulată la propunerea cu aviz favorabil al COMISIEI PENTRU LIBERĂRI CONDIȚIONATE DIN PENITENCIARUL RAHOVA BUCUREȘTI pentru domnul A _____ A _____ A _____, aflat în Penitenciarul Rahova București, de sub puterea mandatului nr. 71/27.05.2019, emis de Tribunalul București, Secția I Penală, în baza Sentinței penale nr. 377/21.06.2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, definitivă prin Decizia penală nr. 142/27.05.2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Examinând legalitatea și temeinicia sentinței penale contestate, prin prisma motivelor invocate de contestatori, tribunalul reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 59 alin. 1 și 2 C. pen. din 1968 (ce constituie legea penală mai favorabilă persoanei condamnate, astfel cum, în mod întemeiat, a reținut și prima instanță), după ce a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau cel puțin trei pătrimi în cazul închisorii mai mari de 10 ani, condamnatul care este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale, poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei; în calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. 1 se ține seama de partea din durata pedepsei care poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate.

Astfel, în mod corect s-a reținut de către prima instanță că, în cazul contestatorului-condamnat A _____ A _____ A _____, potrivit dispozițiilor art. 59 alin. 1 C. pen. din 1968, liberarea condiționată se poate dispune după ce acesta a executat fracția de 2/3 din pedeapsa, dacă îndeplinește și condițiile de fond prevăzute de același text de lege (stăruința în muncă, disciplina și dovezile temeinice de îndreptare).

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului, rezultă că, până la data de 21.04.2021, contestatorul-condamnat a executat efectiv 696 zile închisoare, din cele 1280 zile pe care le avea de executat (echivalentul pedepsei de 3 ani și 6 luni închisoare stabilite prin sentința penală nr. 377/2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție) și i se consideră executate ca urmare a muncii prestate 122 zile, având, astfel, un total de 854 zile câștigate și executate. Potrivit relațiilor comunicate de Penitenciarul București-Rahova, prin adresa nr. _____/PBRB/25.05.2021, în raport de cele dispuse prin sentința penală nr. 1007/23.04.2021, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, persoana condamnată ar mai beneficia de 41 zile considerate ca executate pe baza muncii prestate, care se adaugă la cele deja menționate în procesul-verbal nr. 16 din data de 21.04.2021, întocmit de Comisia pentru liberare condiționată din cadrul aceluiași penitenciar.

Prin urmare, tribunalul constată, în acord cu prima instanță, că este îndeplinită cerința referitoare la durata executată din pedeapsa închisorii, aceasta depășind fracția prevăzută de art. 59 alin. 1 C. pen. din 1968.

În ceea ce privește condițiile de fond prevăzute de art. 59 alin. 1 C. pen. din 1968 tribunalul reține, în acord cu prima instanță, că probele administrate în prezenta cauză nu fac dovada îndeplinirii cumulative a acestora.

Astfel, tribunalul constată, pe baza înscrisurilor înaintate de administrația penitenciarului, că persoana condamnată a avut un comportament adecvat în relațiile cu personalul unității de deținere, nu a stabilit relații conflictuale cu celelalte persoane private de libertate, a fost recompensat de 8 ori și a câștigat 163 zile (122 zile + 41 zile) ce îi sunt considerate ca executate în baza muncii prestate.

Potrivit evaluării psihologice, persoana condamnată a avut o conduită adecvată normelor instituționale manifestata pe parcursul traseului execuțional, a prezentat interes pentru activitățile lucrative și de reintegrare socială.

În ceea ce privește condiția privind existența dovezilor temeinice de îndreptare, analizând recompensele acordate petentului-condamnat pentru comportamentul avut pe parcursul executării pedepsei, tribunalul reține, în acord cu prima instanță, faptul că acesta a primit 8 recompense în perioada supusă analizei, obținând 3 recompense pe parcursul anului 2019 (în lunile august, octombrie și decembrie) și alte 4 recompense în anul 2020 (în lunile ianuarie, februarie, aprilie și mai).

În ceea ce privește interesul manifestat de petentul-condamnat față de programele de reintegrare socială desfășurate în cadrul penitenciarului, tribunalul reține că acesta a participat la mai multe programe educaționale în această perioadă, respectiv la 12, așa cum rezultă din caracterizarea penitenciarului, 7 sunt finalizate fără credite ceea ce presupune o prezență mai mică de 75% la acestea. Tribunalul nu poate primi susținerile apărătorului petentului-condamnat, în sensul că acesta nu a putut finaliza cu credite programe educaționale ce ar fi presupus o specializare într-un anumit domeniu, în condițiile în care, din caracterizarea petentului, depusă la dosar, reiese că acesta a finalizat fără credite și o _____ programe educaționale ce nu presupun existența unui bagaj de cunoștințe de strictă specialitate. În acest sens, tribunalul exemplifică unele programe educative finalizate fără credite:

- activități de grup, religioase sau liturgice, desfășurate cu preotul ortodox angajat (08.04.2021);
- redactare reviste (01.02.2021 – 26.02.2021);
- concursuri tematice (11.02.2020 – 19.02.2020) – 5,25 puncte din 10 (chestionar de evaluare scris);
- fotbal (01.11.2019 – 30.11.2019);
- fotbal (01.10.2019 – 31.01.2019);
- concursuri tematice (04.09.2019) – 8,60 puncte din 10 (chestionar de evaluare scris).

În ceea ce privește condiția privind disciplina pe perioada detenției, tribunalul reține că petentul a fost sancționat disciplinar o dată pentru o abatere disciplinară gravă săvârșită pe parcursul executării pedepsei, în urma comunicării acestuia cu mass media, fără solicitarea unui acord anterior administrației penitenciarului (în data de 15.09.2020 rămânând definitivă), sancțiune ce a fost ridicată în data de 19.02.2021.

În acest context, tribunalul reține că persoana condamnată a prezentat, pe perioada detenției, dificultăți în a respecta normele de conduită specifice mediului carceral, încălcarea acestora constituind, în cazul analizat, abatere disciplinară, în sensul dispozițiilor art. 100, raportat la art. 82 din Legea nr. 254/2013, privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal. Sancțiunea disciplinară aplicată, constând în suspendarea dreptului de a primi și cumpăra bunuri timp de două săptămâni, a fost ridicată la data de 19.02.2021, ca urmare a aplicării unei recompense, astfel cum reiese din procesul-verbal nr. 16 din data de 21.04.2021, întocmit de

Comisia pentru liberare condiționată din cadrul Penitenciarului București-Rahova. Prin urmare, în raport de situația de fapt expusă, tribunalul nu poate concluziona, la acest moment, că persoana condamnată a dat dovezi de disciplină în perioada în care a fost privată de libertate, astfel că una dintre condițiile de fond enumerate de art. 59 alin. 1 C. pen. din 1968 nu este îndeplinită.

În acest context, tribunalul apreciază, contrar susținerilor apărătorului ales al contestatorului-condamnat, că împrejurarea ridicării sancțiunii disciplinare aplicate, deși este importantă, sub aspectul îndeplinirii condiției privind dovezile temeinice de îndreptare, nu echivalează totuși cu inexistența sau radierea abaterii disciplinare pentru comiterea căreia a fost aplicată această sancțiune, aceasta din urmă constituind temeiul răspunderii disciplinare. Astfel, esențială, sub aspectul îndeplinirii condiției privind dovezile de disciplină, este capacitatea persoanei condamnate de conformare la rigorile specifice locului de deținere, condiție care trebuie analizată în contextul mai larg al scopului pedepselor, prevăzut de art. 52 C. pen. din 1968. Astfel, în condițiile în care pedeapsa, ca sancțiune penală, constituie și un mijloc de reeducare a persoanei condamnate, iar acesta a săvârșit, în perioada supusă analizei, o abatere disciplinară gravă, tribunalul apreciază că, la acest moment, nu este îndeplinită condiția privind comportamentul disciplinat al petentului-condamnat.

Concluzionând, tribunalul apreciază, astfel cum a reținut, în mod întemeiat, și prima instanță, că, din probele administrate în cauză, reiese că persoana condamnată a dat dovezi de îndreptare, fiind implicat, într-o anumită măsură, în participarea la programe educaționale, a fost stăruitor în muncă, în condițiile în care i se consideră executate, pe baza muncii prestate, 163 zile (122 zile + 41 zile sentința penală nr. 1007/23.04.2021, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București).

În ceea ce privește, însă, comportamentul persoanei condamnate în perioada supusă analizei, tribunalul reține, astfel cum s-a arătat și anterior, că petentul-condamnat nu a dat dovadă de un comportament disciplinat, la această concluzie conducând împrejurarea că a săvârșit o abatere disciplinară gravă, pentru care i s-a aplicat o sancțiune disciplinară ridicată în data de 19.02.2021, prin acordarea unei recompense. În aceste condiții, pentru a se putea aprecia asupra măsurii în care pedeapsa cu închisoarea și-ar putea atinge scopul chiar și fără executarea ei în continuare în regim de detenție, este necesară o reevaluare a comportamentului persoanei condamnate, pentru o anumită perioadă de timp ulterioară datei ridicării sancțiunii disciplinare. În condițiile în care analiza situației sale juridice în cadrul Comisiei pentru liberare condiționată a avut loc la data de 21.04.2021, tribunalul apreciază că intervalul de timp cuprins între momentul ridicării sancțiunii disciplinare și momentul evaluării comportamentului petentului de către comisia din cadrul penitenciarului nu este suficient pentru a forma convingerea că scopul educativ al pedepsei poate fi atins și fără executarea în continuare a acesteia.

În concluzie, tribunalul constată că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile pentru acordarea liberării condiționate, astfel că soluția de respingere a cererii petentului, pronunțată de prima instanță, este legală și temeinică.

În ceea ce privește, însă, momentul la care persoana condamnată poate reitera cererea de liberare condiționată, tribunalul apreciază că data stabilită de prima instanță, 27.06.2021, nu este aptă să permită o reevaluare substanțială a comportamentului petentului-condamnat și a dovezilor de îndreptare pe care acesta le va da în continuare, în condițiile în care un interval de două luni de la momentul pronunțării hotărârii primei instanțe nu este suficient pentru a permite comisie pentru liberare condiționată și instanței de judecată să aprecieze asupra modului în care persoana condamnată se raportează, în continuare, la normele de drept execuțional penal aplicabile, la rigorile mediului carceral și la programele educative și de reintegrare socială organizate de administrația locului de deținere. În aceste condiții, pentru a permite o evaluare optimă a persoanei condamnate și o analiză riguroasă a îndeplinirii condițiilor de fond prevăzute de art. 59 alin. 1 C. pen. din 1968 (disciplina și

dovezile temeinice de îndreptare), tribunalul apreciază că se impune ca propunerea sau cererea de liberare condiționată să poată fi reînnoită după data de 27.08.2021, deci după trecerea unui interval de 4 luni de la momentul pronunțării hotărârii primei instanțe.

În consecință, în baza art.425 ind.1 alin.7 pct.1 lit.b Cod procedură penală, cu referire la art. 587 alin. 3 Cod procedură penală, tribunalul va respinge **contestatia** formulată de contestatorul condamnat A _____ A _____ A _____ **împotriva** sentinței penale nr. 1025 din 27.04.2021, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, ca nefondată.

În baza art.425 ind.1 alin.7 pct.2 lit.a) Cod procedură penală, cu referire la art. 587 alin. 3 Cod procedură penală, va admite **contestatia** formulată de Parchetul de pe lângă **Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A.**, **împotriva** sentinței penale nr. 1025 din 27.04.2021, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, pe care o va desființa în parte, în sensul că propunerea sau cererea de liberare condiționată va putea fi reînnoită după data de 27.08.2021.

În baza art.275 alin.3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de către stat cu ocazia soluționării contestației formulată de procuror vor rămâne în sarcina acestuia, iar în baza art.275 alin.2 Cod procedură penală, va obliga contestatorul la plata sumei de 200 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de către stat.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

În baza art.425 ind.1 alin.7 pct.1 lit.b Cod procedură penală, cu referire la art. 587 alin. 3 Cod procedură penală, respinge **contestatia** formulată de contestatorul condamnat A _____ A _____ A _____ (fiul lui A _____ și Stanca, născut la data de 28.10.1962, CNP _____, în prezent încarcerat în Penitenciarul București-Rahova), **împotriva** sentinței penale nr. 1025 din 27.04.2021, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, ca nefondată.

În baza art.425 ind.1 alin.7 pct.2 lit.a) Cod procedură penală, cu referire la art. 587 alin. 3 Cod procedură penală, admite **contestatia** formulată de Parchetul de pe lângă **Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A.**, **împotriva** sentinței penale nr. 1025 din 27.04.2021, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, pe care o desființează în parte, în sensul că propunerea sau cererea de liberare condiționată va putea fi reînnoită după data de 27.08.2021.

În baza art.275 alin.3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de către stat cu ocazia soluționării contestației formulată de procuror rămân în sarcina acestuia, iar în baza art.275 alin.2 Cod procedură penală, obligă contestatorul la plata sumei de 200 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de către stat.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 27.05.2021.

P _____ **JUDECĂTOR**

P _____ C _____ C _____ C _____ E _____

GREFIER,

M _____ A _____

Red. C.C.E.

Teh.red. C.C.E./M.A./C.L./Ex.2/17.06.2021

Judecătoria Sectorului 5 București – judecător Ș _____ M _____ -M _____

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO